

Stämningens

7

7/8 1976

William Nisser
Alstroms gård
655 90 Karlstad
054 / 360 50

Överstelöjtnant

C.#. Bråkenhielm.

Lidingö

Bäste vapenbroder.

Jag fick ett formulär med tre frågor och jag har sökt besvara dem på mitt sätt. Inte vet jag om de passar in i den sammanställning som avses - jag tvekar på den punkten - men så här ungefär ser jag på saken. Det är möjligt att man eftertarrationaliserar - det är ju dock ganska länge sen. Men kan Du använda det helt eller delvis så - voilá. För övrigt hoppas jag att Du har hälsan och att allt är väl.

Med hjärtliga hälsningar

tuus

Reuskrift

William Nisser

Reuskrift

Varför anmälde vi oss?

Jag kan bara svara för mig själv. För min del knappast något större mått av "idealism." Snarare följande: 75% äventyrslystnad. 25% - nånting av det där att slåss en stor och en liten vill man hjälpa den lille. Kanske också en viss ledare vid den stillastående beredskapstjänsten vid gränsen.

För andras del blir det ju bara antaganden. Min pluton var (som ju hela Friv. Bat.) sammansatt av de mest disparata element. En del rent förstklassiga karlar, men också - rent avskrap. Bland de sistnämnda förekom nog ganska mystiska motiv. En - autentisk från Stockholms bottenkikt - var helt ~~enkel~~ enkelt efterlyst av polisen. En annan hade en ännu mer bizarr anledning: Karlen ifråga sa sig ha åtta (!) barnbidrag på halsen och var rädd för sterilisering. En tredje (märkligt nog nära anförvant till en av de högsta potentaterna i Tredje Riket) ville ha "västerlandets gräns vid Ural." Allt fanns. Men naturligtvis ~~var~~ också många rena motiv. Troligen de flesta.

Hur var stämningen?

Blandat vin och vatten. Så småningom satte väl en viss ledare in. Hangöfronten var ju en stillsam och sekundär krigsteater. Läser man dokumentärschildringar från andra håll ser man vad vi slapp. Näset -44. Karhumäki. Maselkää - krigets kanske ruskigaste frontavsnitt. Men hade det verkligen gällt tror jag att Sv. Friv. Bat. (sedan en del sopor sällats ifrån hade varit ett gott förband.

Varför stannade vi?

Har man åtagit sig en sak ska man fullgöra den. Svensken har nog ett ganska starkt pliktmedvetande. (Även om jag vör en man som med sin pistol och en brödskiva lyckades tillverka ett litet pryddigt hål genom överarmen och sändes hem ärad och ~~de~~ dekorerad.) Men sånt förekommer ju alltid. Förresten: vi var helt enkelt där och krigslagarna hindrar ju effektivt folk från att komma och gå som de vill. Och - det vill jag poängtera - vi var där frivilligt.